

*Мироненко Катерина Олександрівна,
студентка 3-го курсу інституту кримінальної юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Адаховська Н.С.*

ПІДТРИМКА ДІТЕЙ СИРИТ ТА ДІТЕЙ ПОЗБАВЛЕНИХ БАТЬКІВСЬКОГО ПІКЛУВАННЯ

Будь-який прогрес починається з правильного виховання дитини. Вважається, що основою класично прогресу є вірне сприйняття реальності, постановка відповідних пріоритетів та цілеспрямованого руху до єдиної мети – світлого майбутнього нації. Як ми можемо це здійснити? Відповідь проста, у прояві турботи та заінтересованості життям кожного.

Найбільш уразливими до факторів навколишнього світу являються – діти. Але, в нашому житті, на жаль, найбеззахиснішими являються діти позбавленні батьківського тепла та піклування. Кожен з нас підпадає під адаптацію суспільством. Велика фортуна спіткала тих, хто проходить важкий процес у стінах дому за підтримки найрідніших та найважливіших людей у нашому житті – сім'ї. А як бути тим хто не має цього блага? Продовжуючи свій шлях, за пошуками відповідей, слушно звернутися до головного закону нашої країни – Конституції України утримання та виховання дітей-сиріт і дітей позбавлених батьківського піклування, покладається на державу у вигляді органів державної влади, органів місцевого самоврядування, органів опіки та піклування, волонтерських групах, в діях кожного з нас. На сьогодні, такі проблеми як «незахищеність», «неготовність», «вразливість», «асоціальність», «ображеність» дітей-сиріт є найбільш актуальними. З огляду на українське даються такі категорії, як «дитина-сирота», «дитина, в якій померли чи загинули батьки», «діти, позбавлені батьківського піклування», «діти, які залишилися без піклування батьків у зв'язку з позбавленням їх батьківських прав [3]. Багато сучасних вчених приділяло особливу увагу даній категорії суспільства серед них згадуються імена Л.Волинець, О.Карпенко, А.Нечаєва, І.Пеша.

Рудь М.В. та Гринєва Н.М. розглядають дану проблематику і наводять гіпотезу про те, що сьогоднішня – це велика епоха дитини. На сьогоднішній день, у світі близько двох мільярдів дітей, проте більшість із них, обділена через суттєві життєві обставини турботою та піклуванням батьків. Н. Вельбовець висвітлює в своїх працях сучасний напрямок на вирішення глобальної проблеми сирітства в Україні, розглядаючи дану проблему через призму аналізу, дослідження та змістовної аргументації. Сирітство, буває двох типів: біологічне та соціальне. Біологічне сиріти – це діти, які втратили обох

батьків. Соціальні сироти – це діти, які є сиротами при живих батьках [2]. Проблематика даного «наболівшого» питання є досить розгалуженою та розглянутою з різних боків. Є досить багато варіантів рішення даного питання, починаючи з витоків нашої ментальності, закінчуючи альтернативними варіантами та підходами до реальних дій. В першу чергу, треба зазначити, що поняття «соціальне сирітство» це одна з алогічних речей, які існують в нашому суспільстві. При живих батьках, діти не можуть нормально реалізуватися у соціумі, через брак підтримки, віри, взаємопорозуміння у сім'ї. Такі діти, генетично вражені, через асоціальний спосіб життя їх батьків. Через це, вони вважають себе «другим сортом» і мають глибокі психологічні проблеми та ненависть до світу, який вже їх «образив». Таким дітям вкрай потрібна наша підтримка, яка реалізовується в активних діях органів опіки та піклування, різноманітних заходах волонтерських організацій, лікувальних закладах, які реалізують свої дії за підтримки законодавчих органів влади. Наша держава регулює дане питання завдяки змістовній законодавчій базі, яка зазначає основні положення у вигляді гарантій, пільг і допомог дітям-сиротам та дітям позбавленим батьківської опіки. На основі ґрунтовного пласту інформованості в даній проблематиці, створені, у широкому масштабі, на теренах України «центри кризової допомоги» дітям, які потерпають від жахливих умов життя в неблагополучних сім'ях, дітям, які мусять жебракувати, через жахливі життєві умови, дітям-вулиці. Дані центри спрямовують свою діяльність на оперативну допомогу на молодь, яка не в змозі мати нормальні умови життя, отримувати достатню увагу з боку батьків, мати стабільне місце навчання та мотивуюче на краще оточення. Тобто, вони надають психологічну допомогу, можливість дітям отримати нормальне харчування та скористатися засобами особистої гігієни. Після чого, соціальні працівники уточнюють місцезнаходження батьків, при наявності, за потрібності, направляють до інтернату.

Активну участь у житті дітей, які позбавлені нормальних умов життя приймають громадські організації, волонтери, університети та школи за участі керівників та студентів, учнів даних закладів. Спрямовують свою допомогу у руслі матеріального підґрунтя для дітей, які є нужденними. Збирають речі, цукерки, ліки, все те, що є необхідним для маленьких крихіток. Учасники, намагаються показати дітям, що є краще життя, що вони заслуговують на увагу, пошану, кожного. Немає чужих дітей, є діти, які потребують більшої уваги та любові, так як вони були обділені нею, через тяжкі життєві обставини.

Треба зазначити великий вплив західних тенденцій, щодо захисту прав дитини. На основі даних поглядів, можна побачити великий спектр вознесіння дитячого розвитку, поглядів, цінностей, сприянню розвитку як особистісного

так і психологічного. Вміння зацікавити та розвивати самобутність, як індивіда, можливість адаптування к соціуму.

Розглядаючи систематичне підґрунтя даного питання. З свого боку, як розуміюча людина, вбачаю за потрібне підтримати обділених турботою та увагою дітей, адже, будь-яке добро, починається з дії. Треба розуміти, що їх життя вже ніколи не буде, таким як у звичайних середньостатистичних дітей. Статистика зазначає, що учні шкіл-інтернатів та дітей, які мешкають в дитячих будинках, фактично 82% вважають себе нещасливими. Ми можемо це змінити, кожен з нас. Все в наших руках. Підтримка, увага, турбота, активна участь громадських організацій, органів державної влади, волонтерських груп, може модернізувати старе бачення дітей-сиріт. Діти – це наше майбутнє, тому зробимо його щасливим [4].

Виходячи зі всього вищезазначеного, можна зробити висновок, що проблема сирітства є досить актуальною та в процесі модернізації поглядів, щодо її вирішення новації і активні, системні дії – ось рішення проблеми на сьогоднішній день.

Література:

1. Конституція України закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР.
2. Закон України «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування»: від 13.01.2005р. № 2342-IV // ВВР України. – 2005.
3. Діти-сироти: Проблема, про яку говорять вголос [Електрон. ресурс] / Державна підтримка дітей-сиріт в Україні. – Режим доступу : <http://ua.textreferat.com/referat>.

Мізерна Ольга Ігорівна,

студентка 2 курсу судово-адміністративного факультету

Національний університет «Одеська юридична академія»

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Давидова І.В.

ОСОБЛИВОСТІ СПАДКУВАННЯ ЗАСЕКРЕТНИМ ЗАПОВІТОМ

Інститут спадкування є досить важливим, адже за допомогою спадкування люди з давніх часів намагалися полегшити існування нащадкам після своєї смерті, людина живе і працює, усвідомлюючи, що в подальшому все нею набуте перейде згідно її волі, а якщо вона її не виявить, то за законом до близьких йому людей.

З цього виходить, що спадкоємство як перехід майна померлого до інших осіб можливе відбутися з 2 підстав – за заповітом або за законом.